

Fluist'rend verlangen   K22

P1 melodie, P2 onder melodie

P1 plus P2

Zacht als de zang van een engel,
warm als een zefir vol rust,
Heeft met een innig vertrouwen,
lieflijk haar stem mij gesust.
Wacht tot het daagt na het duister,
eens is de storm opgeklaard,
Zonneschijn straalt op ons morgen,
dan is weer alles bedaard.

Refrein. P1 en P2 starten tegelijk

P1 Flui⁽⁴⁾st'rend verla⁽⁴⁾ngen,
zo hoo⁽⁴⁾pvol zo zoet ⁽³⁺³⁾,
Sche⁽⁴⁾nkt aan mijn ha⁽⁴⁾rt
vol van sma⁽⁴⁾rt weer de moed⁽⁶⁾.
P2 Fluist'rend verlangen,
fluist'rend verlangen
hoopvol zo zoet, zo hoopvol zo zoet
Schenkt aan mijn hart
vol van smart weer de moed.

Schemering daalt over 't landschap,
't zoekende oog reikt niet ver.
Schittert niet tegen dat donker,
helder de glans van een ster?
't Leven lijkt dikwijls zo somber,
ruw als de kolkende zee.
Eens laat haar stem zich wel horen,
gevend vertrouwen en vree.

Fluistrend verlangen ...